

332: Tasavvuf İlimi Varmıdır?

Musa Ebu Cafer

8 Ađu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum hocam, Tasavvuf nedir? İlmî var mıdır? Varsa ilmini bilme zorunluluğu var mıdır?

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Tasavvuf: "Suf" Arapçada yün demektir. "Tasavvafa" Yüne büründü, yün elbise giyindi anlamındadır.

Tercih edilen kavle göre zühüt amacıyla kaba yün elbiselerini giyinmiş ve ibadete yönelmiş kimselere zamanında verilmiş bir isimdir.

Tasavvuf Hicri 150 yıllarından sonra ortaya çıktı. Çıkış sebebi şudur: Müslümanlar arasında çıkan siyasi kavgalar, Müslümanların dünyaya ve fani sülüslerine yönelmeleri, İslam'dan yavaş yavaş uzaklaşma sebebiyle bazı salih zatlar ibadete yönelmiş, zühüt hayatına bürünmüş ve mümkün oldukça insanlardan uzak durarak bolca ibadet etmiş ve nefsi arındırma çalışmasına girmişlerdir. Tasavvufî hareket bu şekilde başlamıştır.

İlk mutasavvıf zatlar sünnete ittibasıyla ilmi ve takvasıyla tanınan zatlardı. Ebu Haşim Essufi, Cüneydi Bağdadi, Fudayl Bin İyad, Sufyan Essevri gibi büyük zatlar şimdiki tasavvufçular gibi değillerdi. Bu büyük zatların hayatlarında şirk, hurafe, bid'at mistik bir hayat görülmemiştir. Tam tersine sünnete azami derecede bağlanma, zühüt ve takva yaşama, nefsi muhasebe edip arındırma en belirgin sıfatlarıydı. Daha sonra gelen cahiller, dünyalık kişiler ve zındıklar tasavvuf hareketini bozmuş, şuanda gördüğümüz bid'at ve şirk üzere kurulmuş bir mezhep haline getirmişlerdir.

Sonradan gelip tasavvufa küfür inançlarını sokanlar olmuştur. Mesela Hallacı Mansur gelmiş Hulul ve İttihad inancını "Cübbenin içindeki sadece Allah'tır. Ben Hakkım. (Allah'u Teâlâ bu küfür sözlerinden münezzehtir)" gibi batıl inançları sokmuştur.

İbni Arabi gelmiş, "Vahdeti Vücut" inancını yani "kainatta ne var ne yok her şey Allah'ın zatıdır. Ondan başkası yoktur!" (Allah-u Teâlâ bu küfür sözlerinden münezzehtir)" inancını koymuştur.

Zamanla İslami yaşantı tasavvufî yaşantı haline getirilmiş, İslam'ın birçok

hakikati tahrife uğramıştır. Günümüzde tasavvuf alemine baktığımızda onlarda şu çarpık manzarayla karşılaşmaktayız.

Sünnet zayıflamış yerini bid'atler almıştır. Tevhid çizgileri kaybolmuş, şirk kemiğe kadar ulaşmıştır. Cihad ameli silinmiş durumdadır. Siyasi olarak var olan küfür düzenlerine başkaldırmayan hatta bilerek veya bilmeyerek sağlamlaştırma koruma siyasetine girmişlerdir. Zühüt hayatı sadece sözlerde kalmış, genel anlamda en lüks, müreffeh ve bolluk hayatı onlarda belirginleşmiştir.

Bu genelin vasfıdır. Bu hasletlerden uzak olan mutasavvuflarda vardır. Onları tenzih ederim.

İslam Şeyhi İbni Teymiye (*rahimehullah*) tasavvuf ehlini üç katagoride toplar.

Üstadlar. Bu işin başında olan yukarıda sayılan kişiler. Takva sünnet üzere yaşayanlar. Bunlardan hiç kimse kalmadı demektedir.

Taklit edenler. Bu kimseler o büyük zatları taklit ederler, kendilerini onlara benzetirler ama onların o gerçek yaşantıları gibi takva, zühüt, sünnete ittiba yaşamazlar.

Mürtezaka. Tasavvuf adı altında insanları sömürüp mallarını ve infaklarını yiyip mal yığanlar, lüks hayat sürenler.

Tasavvuf ilmi vardır. Amel etmek amacıyla öğrenmek caiz değildir. Çünkü İslam ile batıl inançlar, sünnet ile bid'atler bir birine karıştırılmıştır.

Bizim yani Ehl-i Sünnet vel-Cemaat menhecinde kalp ilmi, ahlak ilmi, rekaik ilmi veya tezkiye ilmi diye isimlendirilen ilim vardır. Karşı taraf tasavvuf ilmi derler, ama bizler tezkiye ilmi deriz. Bu ilim Kuran ve sahih sünnet ışığında nefsi kötülüklerden arındırma, takva, zühüt, ibadet ve güzel ahlak edinme konularını işler. İşte bu ilmi öğrenmek ve yaşamak vaciptir. Çünkü nefsinin türlü türlü manevi hastalıklardan arındırmayan kişi helak olmaya mahkumdur.

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) şöyle buyurmaktadır: **“Kim bizim emretmediğimiz bir amel işlerse o red edilir.”** (Müslim)

Din adına her sonradan çıkan şey bid'attir. Her bid'at sapkınlıktır. Her sapkınlık cehenneme götürür. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi vesellem*)'in yaşantısı bizlere örnektir. Onun sünneti bizlere kafidir. Onun sünnetini adım adım takip eden kurtuluşa erer. Onu bırakıp şeyhleri, tasavvuf zatlarını, hata işleyen kimseleri örnek edinenler sapkınlıklara düşmeye ve ciddi hatalara batmaya mahkumdurlar. Nefsimizi arındırmak istiyorsak saf ve berrak Kuran, Sünnet ve selefimizin hayatı bizlere yeterlidir.

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.